

Wet Victoria in memoriam

Een artikelnoot bij de uitspraak van de Raad van State van 21 juni 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2402

Gst. 2023/77

1. Inleiding

De teller van het aantal explosieven dat in 2023 in de gemeente Rotterdam afging staat op 96. Met 91 explosieven volgt vlak daarna de gemeente Amsterdam. Op 21 juni 2023 verscheen een uitspraak van de Afdeling die – vanuit het perspectief van de gemeentepraktijk – de noodzaak van het wetsvoorstel tot uitbreiding van artikel 174a Gemeentewet laat zien (ABRvS 21 juni 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2402). De Afdeling oordeelde dat de burgemeester van Amsterdam niet bevoegd was om een woning voor een periode van drie maanden te sluiten, nadat bij een doorzoeking vanwege een plofkraak in een kelderbox (resten van) zogenoemde pizzaschuiven (waarvan bekend is dat ze bij plofkraaken worden ingezet) waren gevonden. Aanleiding voor de doorzoeking vormde de meerderjarige zoon van appellante (huurster van de woning) die was aangehouden in verband met betrokkenheid bij een plofkraak in Aken. Het was niet de eerste keer dat soortgelijke materialen werden aangetroffen in deze ruimte, reden waarom de burgemeester ervoor koos om de woning per direct te sluiten.

Appellante heeft de burgemeester tussentijds verzocht de sluiting op te heffen. De burgemeester gaf daar gehoor aan. De woning is daardoor feitelijk in totaal zo'n 2,5 maand gesloten geweest. Daarmee zou je kunnen zeggen dat de bewoonster geen belang meer heeft bij een beoordeling van het geëxpireerde besluit. De Afdeling gaat daar toch toe over, omdat de verhuurder de huurovereenkomst als gevolg van de sluiting buitengerechtelijk heeft ontbonden (op grond van artikel 7:231, lid 2, BW). Over de ontbinding liep nog een procedure bij de civiele rechter en daarvoor is – aldus de Afdeling – ook het oordeel van de bestuursrechter relevant. Tegen het besluit is in hoger beroep overigens ook een voorlopige voorziening aangevraagd, waarbij het sluitingsbesluit van de burgemeester op 23 juni 2021 geschorst is (ABRvS 30 juni 2021 (vzr.), ECLI:NL:RVS:2021:1345).

De burgemeester baseerde de sluiting aanvankelijk op artikel 172, lid 3, artikel 174a, lid 1, en artikel 175, lid 1, Gemeentewet. Zij handhaafde in de hogerberoepsprocedure artikel 174a, lid 1, en artikel 175, lid 1, Gemeentewet als grondslag.

2. Keuze artikel 174a/175 Gemeentewet

De Afdeling komt allereerst tot de conclusie dat de sluiting niet kan worden gebaseerd op artikel 174a Gemeentewet. Daarvoor is vereist dat door gedragingen *in de woning* de

openbare *orde rond de woning* wordt verstoord. De Afdeling vindt dat in dit geval door de handelingen die in de kelderbox zijn verricht en de materialen die daar zijn aangetroffen de openbare orde in de omgeving van de woning niet verstoord is. De enkele aanwezigheid van illegale explosieve materialen – hoe ernstig ook – kan op zichzelf niet worden aangemerkt als langdurige overlast en daarmee ook niet als openbare-ordeverstoring als bedoeld in artikel 174a.

Ook aan de ingangscriteria voor de toepassing van artikel 175 Gemeentewet is volgens de Afdeling in dit geval niet voldaan. Daarvoor moet sprake zijn van een oproerige beweging, van andere ernstige wanordelijkheden of van rampen, dan wel van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Omdat de politie de explosieven na de ontdekking in de kelderbox meteen heeft meegenomen, was er volgens de Afdeling geen sprake meer van een noodsituatie. In dit geval speelde ook dat de zoon van appellante naar aanleiding van een plofkraak in Aken voor de sluiting was aangehouden en in voorlopige hechtenis was genomen. Hij was degene die het materiaal naar de kelderbox had gebracht en daar had bewerkt, en er waren geen derden bekend die toegang hadden tot de kelderbox. Het gegeven dat ten tijde van de sluiting onbekend was hoe lang de zoon in hechtenis zou blijven, maakt dit niet anders. Daarom was ook artikel 175 Gemeentewet niet geschikt om de sluiting op te baseren.

3. Het levensverhaal van de Wet Victoria

Op grond van artikel 174a, lid 1, Gemeentewet kan de burgemeester besluiten een woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te sluiten, indien door gedragingen in de woning of het lokaal of op het erf de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf wordt verstoord. Deze bevoegdheid kan op grond van het tweede lid eveneens worden aangewend bij een ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde. De geboorte van de Wet Victoria (waar artikel 174a naar vernoemd is) in 1997 is een reactie geweest op het onverbindend verklaren van een bepaling van de autonome, gemeentelijke verordening van de gemeente Venlo wegens strijd met artikel 10 Grondwet (ABRvS 28 augustus 1995, AB 1996/204, m.nt. L.J. Rogier). In het oorspronkelijke voorstel voor artikel 174a in de Gemeentewet was de sluitingsbevoegdheid uitsluitend geschikt om te kunnen optreden tegen ernstige verstoring van de openbare orde als gevolg van drugshandel in een woning (*Kamerstukken II 1995/96*, 24699, nr. 1, 2 en 3). De reikwijdte van het wetsvoorstel is bij nota van wijziging uitgebreid tot reguliere, tevens niet-drugsgerelateerde verstoringen van de openbare orde (*Kamerstukken II 1996/97*, 24699, nr. 6).

¹ Mariëtte Buitenhuis is advocaat bij AKD.

Per 1998 is artikel 13b Opiumwet (Wet Damocles) aan de gereedschapskist van de burgemeester toegevoegd. Hiermee kan een burgemeester ten aanzien van een woning bestuursdwang toepassen bij het aantreffen van een handelshoeveelheid hard- of softdrugs, hetgeen meestal plaatsvindt in de vorm van een sluiting. Een voordeel voor de toepassing van artikel 13b Opiumwet is dat er geen overlast of openbare-ordeverstoring hoeft te worden aangetoond. De aanwezigheid van een handelshoeveelheid drugs is daarvoor voldoende. Een jaar na de invoering is de toepassing van artikel 174a Gemeentewet bij drugsproblematiek daarmee nagenoeg zinledig geworden. Het artikel wordt nagenoeg enkel nog ingezet als bevoegdheidsgrondslag bij niet-drugsgereleerde ordeverstoringen (zie recent ABRvS 19 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2776; zie ook ABRvS 15 oktober 2009 (vzr.), ECLI:NL:RVS:2009:BK0786, *Gst.* 2010/38, m.nt. L.J.J. Rogier). Ook blijven er combinatiebesluiten voorkomen (zie bijvoorbeeld ABRvS 3 juli 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2167 en ABRvS 5 november 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3941). Hoewel niet uitgesloten is dat een burgemeester de bevoegdheidsgrondslag na het sluitingsbesluit nog uitbreidt, moet hij hierover wel duidelijk en concludent zijn: het pas in (hoger) beroep aanvullen van de grondslag kan te laat worden geacht (ABRvS 21 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3860, *AB* 2023/116, m.nt. T.N. Sanders).

4. Mate van ernst

Bij de totstandkoming van artikel 174a Gemeentewet is benadrukt dat de wetgever met de “verstoring van de openbare orde” een ernstige bedreiging van de veiligheid en gezondheid van mensen in de directe omgeving van de woning voor ogen moet staan (*Kamerstukken II* 1996/97, 24699, nr. 3). Bij het begrip openbare orde wordt in zijn algemeenheid gedoeld op het ordelijk verloop van het gemeenschapsleven ter plaatse. Het regelmatig op de vloer springen door een buurman is niet voldoende (ABRvS 15 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1569, *Gst.* 2019/148; ABRvS 12 november 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4117, *AB* 2015/55, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder). Ook geluidsoverlast in de zin van burengerucht is een onvoldoende ernstige vorm van overlast om een woningsluiting mee te rechtvaardigen. Bij het meermaals stichten van brand door een verward persoon kan wel aan deze ingangseis worden voldaan (ABRvS 6 juni 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1836, *AB* 2019/3, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder).

Artikel 174a Gemeentewet kan dus niet zomaar bij iedere overlastgevende gedraging worden ingezet. De overlast moet wat betreft de risico's voor de omgeving te vergelijken zijn met drugsoverlast (*Kamerstukken II* 1996/97, 24699, nr. 5). Met andere woorden: het moet gaan om overlast die maatschappelijk onaanvaardbare vormen heeft aangenomen en die niet met andere, minder ingrijpende middelen kan worden bestreden. De gedraging moet op zichzelf ernstig zijn, maar de omstandigheid dat verschillende soorten ernstige overlast zich met grote regelmaat en langdurig voordoen kan ook een openbare-ordeverstoring opleveren. Hierbij zou niet de herkomst van de overlast, maar

de aard ervan doorslaggevend moeten zijn (zie onder meer ABRvS 25 mei 2005, ECLI:NL:RVS:2005:AT6163). Hoewel de vormen van overlast uiteen kunnen lopen, geldt als gelijke noemer dat deze moet worden aangetoond aan de hand van concrete, objectieve en verifieerbare gegevens (ABRvS 1 december 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BO5718, *Gst.* 2011/27, m.nt. L.J.J. Rogier, *AB* 2011/82, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder).

5. Gedraging in woning

Een andere van belang zijnde eis is dat een woning alleen kan worden gesloten als de openbare orde wordt verstoord door een gedraging *in de woning* (ABRvS 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:923, *Gst.* 2017/117, m.nt. F.A. Pommer). Hier lopen burgemeesters regelmatig tegen een dichte deur aan. Zo is artikel 174a Gemeentewet niet bedoeld om in te zetten wanneer een woning van buitenaf wordt beschooten met een automatisch wapen (Rb. 's-Hertogenbosch 25 maart 2011, ECLI:NL:RBSHE:2011:BP9061). Ook is artikel 174a Gemeentewet niet geschikt om toe te passen na een beschieting waarbij de kogelgaten in de brievenbus en het raam en rolluik van de woning zaten, zelfs niet wanneer de bewoner werd verdacht van een schietpartij in dezelfde wijk tweeënhalve maand eerder (Rb. Zeeland-West-Brabant 23 februari 2018, ECLI:NL:RBZWB:2018:1340). In Aalsmeer werden in de woning van de vriendin van een wegens een ‘vergisliquidatie’ gedetineerde verdachte, naast een volle patroonhouder met munitie, twee doorgeladen vuurwapens aangetroffen. Ook toen werd geoordeeld dat de burgemeester niet bevoegd was om de woning te sluiten (Rb. Amsterdam 16 mei 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:10629). Het feit dat de overlast mede aan de bewoners is te wijten vormt een onvoldoende grondslag voor de conclusie dat de openbare orde rond de woning uitsluitend of overwegend vanuit de woning of het bijbehorende erf werd verstoord (ABRvS 16 februari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP4697, *Gst.* 2011/55, m.nt. M.L. Diepenhorst & H.C. Lagrouw, *AB* 2012/183, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder).

6. Afdeling haalt teugels aan

De rechtspraak van de Afdeling over de toepassing van artikel 174a Gemeentewet is niet bepaald dik gezaaid. Dit zal mede zijn ingegeven door de strenge eisen die in de loop der tijd aan de toepassing van het artikel gesteld worden (ABRvS 6 juni 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1836, *Gst.* 2018/179, m.nt. J.H. van der Grinten & A.E.M. van den Berg, *AB* 2019/213, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder). In de eerste uitspraken na de invoering werd overwogen dat de inzet van artikel 174a Gemeentewet een discretionaire bevoegdheid betreft, waarbij voor de invulling van de criteria veel ruimte aan burgemeesters werd gelaten (ABRvS 10 juli 2022, ECLI:NL:RVS:2002:AE5108, *Gst.* 2003/23, m.nt. J.M.H.F. Teunissen, *AB* 2003/97, m.nt. A.E. Schilder & J.G. Brouwer; ABRvS 14 augustus 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE6489). De Afdeling haalde de teugels daarna aan, waarbij ze zich liet leiden door de wetsuitleg die de regering tijdens de behandeling van het wetsvoorstel gaf (zie bijvoorbeeld

de hiervoor aangehaalde uitspraken ABRvS 16 februari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP4697 en ABRvS 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:923). De reden hiervoor zal gelegen zijn in het feit dat de inzet van de bevoegdheid van artikel 174a Gemeentewet het huisrecht aantast, gelet waarop een intensievere toetsing van de bestuursrechter aangewezen is. Op dit moment trachten burgemeesters woningsluitingen – waarbij drugs geen rol spelen – daarom te realiseren met toepassing van artikel 174a (in de huidige vorm), artikel 172, lid 3, en artikel 175 Gemeentewet. De hogere ingangsdrempel van een noodsituatie als bedoeld in artikel 175 Gemeentewet wordt echter vaak niet gehaald (ABRvS 9 december 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2839, *Gst.* 2021/91, m.nt. B.J.P.G. Roozendaal & M. Buitenhuis, *AB* 2021/183, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder). Inmiddels is verder door de Afdeling bevestigd dat artikel 172, lid 3, Gemeentewet geen grondslag kan bieden voor een woningsluiting (ABRvS 9 december 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2912, *JB* 2021/30, m.nt. M.A.D.W. de Jong, *AB* 2021/177, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder). Burgemeesters hebben, gelet op deze beperkingen, aan Den Haag een signaal afgegeven in bepaalde gevallen met lege handen te staan.

7. Wetsvoorstel wijziging 174a Gemeentewet

Die oproep is aangekomen. Er ligt op dit moment een wetsvoorstel tot wijziging van artikel 174a Gemeentewet voor bij de Eerste Kamer, waarmee het artikel wordt uitgebreid in verband met de beschieting en wapens (*Kamerstukken* 2022/23, 36217, A). De wetgever is van mening dat deze gedragingen niet alleen gevaarzettend zijn voor de bewoners of aanwezigen, maar ook voor omwonenden en passanten. De bestaande bevoegdheden blijken echter niet toereikend bij een verstoring van de openbare orde door ernstig geweld of het aantreffen van een wapen, of bij ernstige vrees daarvoor. Het wetsvoorstel staat boordevol voorbeelden waarin optreden voor de burgemeester niet mogelijk, maar wel gewenst was.

Ernstige verstoring van de openbare orde

Er is echter – ondanks de uitbreiding tot de situaties waarin artikel 174a Gemeentewet kan worden ingezet – ook een punt waar burgemeesters op gaan inleveren. De Tweede Kamer heeft namelijk een amendement aangenomen dat de toepassing van heel artikel 174a Gemeentewet beperkt tot *ernstige* verstoringen van de openbare orde (*Kamerstukken II* 2022/23, 36217, nr. 10). Dat zal een gevolg zijn dat de minister nooit met het in procedure brengen van het wetsvoorstel voor ogen zal hebben gehad. Een voorstel hiertoe bij de invoering van artikel 174a Gemeentewet heeft het niet gehaald (*Kamerstukken II* 1996/97, 24699, nr. 9). Een advies van de Raad van State dat exact hetzelfde advies gaf legde de minister namelijk naast zich neer (*Kamerstukken II* 2022/23, 36217, nr. 4, p. 6-7). Maar de beperking is er dankzij de Tweede Kamer toch gekomen. Daarmee is ook de bestaande situatie waarin artikel 174a Gemeentewet voorzorg beperkt tot gedragingen waarbij in de woning of het lokaal

of op het erf de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf *ernstig* wordt verstoord.

Ik vraag mij af in hoeverre deze aanscherping in de praktijk en in de jurisprudentie uiteindelijk tot een beperkte inzetbaarheid zal gaan leiden. Bij de totstandkoming van artikel 174a Gemeentewet is ook al benadrukt dat de wetgever met "verstoring van de openbare orde" een ernstige bedreiging van de veiligheid en gezondheid van mensen in de directe omgeving van de woning voor ogen stond. De bestuursrechter nam in de praktijk ook al aan dat artikel 174a Gemeentewet enkel kon worden toegepast bij ernstige vormen van overlast (ABRvS 16 februari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP4697, *Gst.* 2011/55, m.nt. M.L. Diepenhorst & H.C. Lagrouw, *AB* 2012/183, m.nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder). Bovendien maakte het evenredigheidsbeginsel dat artikel 174a Gemeentewet feitelijk alleen toepasbaar is in situaties die voldoende ernstig zijn om de sluiting mee te kunnen rechtvaardigen. Maar dat dit nu ook in de wettekst is verankerd is wel een duidelijk signaal.

Tekstueel is het voornemen om het eerste lid van artikel 174a Gemeentewet op te delen in sub a t/m b. Sub a ziet op de bestaande situatie waar het eerste lid van artikel 174a Gemeentewet in voorzorg, met daaraan het woord 'ernstig' toegevoegd. Artikel 174a, lid 1 onder a, Gemeentewet gaat daarmee zien op gedragingen in de woning of het lokaal of op het erf de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf ernstig wordt verstoord. Daarnaast wordt voorgesteld aan artikel 174a, lid 1, een sub b en sub c toe te voegen. Sub b (nieuw) gaat zien op de situatie dat door ernstig geweld, of bedreiging daarmee, in of in de onmiddellijke nabijheid van de woning of het lokaal of op het erf of in de onmiddellijke nabijheid van het erf, de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf ernstig wordt verstoord of ernstige vrees bestaat voor het ontstaan van een zodanige verstoring. Als voorbeelden worden genoemd het beschieten van een woning of het gooien van een al dan niet exploderend explosief of het neerleggen van een handgranaat (*Kamerstukken II* 2022/23, 36217, nr. 3). Sub c (nieuw) ziet op het geval dat door het aantreffen in de woning of het lokaal of op het erf van een wapen de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf ernstig wordt verstoord of ernstige vrees bestaat voor het ontstaan van een zodanige verstoring. Voor het soort wapens wordt aangesloten bij opsomming in artikel 2 Wet wapens en munitie.

Onmiddellijke nabijheid

De inzet van artikel 174a Gemeentewet is daarnaast uitgebreid van gedragingen *in* de woning naar gedragingen *in de onmiddellijke nabijheid* daarvan. Tijdens de parlementaire behandeling is de minister terecht bevraagd over wat precies onder die onmiddellijke nabijheid moet worden verstaan. Volgens haar is vereist dat er een 'duidelijke connectie' tussen de gedraging en de woning of het erf bestaat (*Kamerstukken II* 2022/23, 36217, nr. 3, p. 47). Daarbij zijn een gedraging op een trottoir of op straat ter hoogte van of vlakbij de woning en een gedraging in de tuin of voor de deur van de burens genoemd. Een gedraging vijf straten verderop valt daar volgens de minister duidelijk buiten. Het tweede

lid van artikel 174a, bepaalt momenteel dat de bevoegdheid ook kan worden ingezet in geval van een ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde (een zogenaamde preventieve sluiting). Deze bepaling wordt niet van toepassing op de gevallen die in sub b en c genoemd worden (*Kamerstukken II 2022/23*, 36217, nr. 3, p. 49). Als reden hiervoor geeft de minister dat dit – overigens zonder nadere toelichting – niet nodig wordt geacht.

Het gaat, vanuit het perspectief van het beschermen van grondrechten, best ver als door ‘openbare orde’ als onderscheidend criterium de inzet van de burgemeester ook geactiveerd wordt door de dreiging met geweld in de nabijheid van een erf (zie hierover bijvoorbeeld A.E. Schilder & J.H.A. van der Grinten, ‘Advies afwegingskader bevoegdheden burgemeester’, Universiteit Leiden en Vrije Universiteit Amsterdam, april 2023, p. 16). In dit kader hebben Schilder en Van der Grinten criteria voorgesteld om wetsvoorstellen die voorzien in een uitbreiding van de burgemeestersbevoegdheden aan te toetsen. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft aangegeven zich eraan te willen houden, maar dit wetsvoorstel (afkomstig van de minister van Justitie en Veiligheid) geeft hier nog geen blijk van.

Bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel tot aanpassing van artikel 174a zijn – naast de beperking tot ernstige ordeverstoringen (*Kamerstukken II 2022/23*, 36217, nr. 7) – verschillende moties en amendementen ingediend. Zo heeft een voorstel het gehaald om de toepassing uit te breiden tot illegaal vuurwerk (*Kamerstukken II 2022/23*, 36217, nr. 11). Een motie die zag op het schrappen van de begunstigingstermijn uit het vierde lid van artikel 174a Gemeentewet bij de toepassing van de situaties onder b en c haalde het echter niet (*Kamerstukken II 2022/23*, 36217, nr. 8). Het wetsvoorstel is in behandeling bij de Eerste Kamer, waar inmiddels een eerste bespreking heeft plaatsgevonden en de nota naar aanleiding van het verslag wordt afgewacht (*Kamerstukken II 2022/23*, 36217, B).

8. **Civielrechtelijk vervolg: buitengerechtelijke ontbinding en onteigening**

Terug naar de Afdelingsuitspraak van 21 juni 2023. Interessant is wat de uitkomst bij de Afdeling tot gevolg heeft voor de civielrechtelijke procedure tegen de buitengerechtelijke ontbinding die nog aanhangig is. De voorzieningenrechter van de Afdeling overwoog in haar uitspraak van 30 juni 2021 nog dat, voor zover zij kon inzien, het ongedaan maken van het bevel tot sluiting in hoger beroep ertoe leidt dat de grond aan de buitengerechtelijke ontbinding en de daarmee verband houdende ontruiming ontvalt, maar dat het oordeel over die ontbinding tegelijkertijd aan de burgerlijke rechter is (ABRvS (vzr.) 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1345). Volgens artikel 7:231, lid 2, BW kan een verhuurder een huurovereenkomst buitengerechtelijk ontbinden als een woning of lokaal door de burgemeester op grond van artikel 174a Gemeentewet is gesloten. De verhuurder hoeft niet met de buitengerechtelijke ontbindingsverklaring te wachten tot het besluit onherroepelijk is geworden om tot buitengerechtelijke ontbinding over te gaan (Hof Den Haag 1 mei

2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:823). Het idee daarbij is dat de civiele rechter niet dient te treden in de beoordeling van het bestuursrechtelijke besluit tot sluiting van een woning (bijvoorbeeld Hof Den Haag 21 november 2017, ECLI:NL:GHDHA:2017:3462).

Dit levert soms ingewikkelde situaties op wanneer het sluitingsbesluit hangende de procedure toch onderuitgaat. Sommige civilisten gaan ervan uit dat wanneer het besluit in bezwaar of beroep wordt herroepen of vernietigd, ervan uit wordt gegaan dat de grond aan de buitengerechtelijke ontbinding ontvalt, omdat de ontbinding niet gerechtvaardigd was (Hof 's-Hertogenbosch 3 juni 2014, ECLI:NL:GHSHE:2014:1645). Daar is zeker iets voor te zeggen. Het Gerechtshof 's-Hertogenbosch oordeelde op 24 juli 2018 echter dat de privaatrechtelijke gevolgen van een buitengerechtelijke ontbinding van de huurovereenkomst ook in stand kunnen blijven indien het onderliggende bevel tot sluiting in een bestuursrechtelijke procedure vernietigd wordt (Hof 's-Hertogenbosch 24 juli 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:3220, *WR* 2014/107, m.nt. Nieuwenhuijsen). Het laatste woord is daar in de Amsterdamse procedure, waarin nog een procedure over de ontbindingsverklaring aanhangig is, dus ook nog niet over gezegd.

9. **Tot slot**

In de uitspraak van 21 juni 2023 werd ook melding gemaakt van het wetsvoorstel tot aanpassing van artikel 174a dat bij de Eerste Kamer in behandeling is. De Afdeling attendeert erop dat als het voorstel wordt aangenomen en de wijziging in werking treedt, de burgemeester over ‘een ruimere bevoegdheid’ beschikt om woningen te kunnen sluiten. De vraag of artikel 174a Gemeentewet na uitbreiding ook voor de situatie in Amsterdam geschikt is, is nog ongewis. Mijns inziens hoeft dat nog niet zomaar het geval te zijn, nu in het wetsvoorstel wordt opgemerkt dat het feit dat er een wapen wordt aangetroffen onvoldoende is om een openbare-ordeverstoring aan te nemen, wanneer het wapen in beslag wordt genomen (*Kamerstukken II 2022/23*, 36217, nr. 3). Daarnaast zal de burgemeester dus voortaan moeten motiveren dat het gaat om een *ernstige* ordeverstoring. Daarmee bestaat dus geen zekerheid dat Victoria overwint.